

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-109-19

Druk nr 3618
Warszawa, 10 lipca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o sposobie ustalania
najniższego wynagrodzenia zasadniczego
niektórych pracowników zatrudnionych
w podmiotach leczniczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Zdrowia.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych

Art. 1. W ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. poz. 1473 oraz z 2018 r. poz. 1942) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Do dnia 30 czerwca 2019 r. najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty 3900 zł brutto.

2. Od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty 4200 zł brutto.”.

Art. 2. 1. W terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zawiera się porozumienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, z uwzględnieniem art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli porozumienie nie zostanie zawarte w terminie określonym w ust. 1, sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustala się w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, w drodze zarządzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, z uwzględnieniem art. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, i zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, dotyczą sposobu podwyższania wynagrodzeń zasadniczych na dzień 1 lipca 2019 r.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych wprowadza zmianę kwoty służącej do obliczania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników podmiotów leczniczych objętych obecnie ustawą z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. poz. 1473 oraz z 2018 r. poz. 1942). Zmiana dotyczy sposobu obliczania najniższego wynagrodzenia zasadniczego w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. c zmienianej ustawy na dzień 1 lipca 2019 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny oraz pracownika działalności podstawowej, innego niż pracownik wykonujący zawód medyczny, podwyższa się co najmniej o 20% kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika. Zgodnie z art. 3 ust. 1 zmienianej ustawy najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym ustalenie, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Natomiast zgodnie z art. 7 zmienianej ustawy do dnia 31 grudnia 2019 r. najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty 3900 zł brutto.

Celem projektu jest zmiana wysokości tzw. kwoty bazowej, na podstawie której oblicza się najniższe wynagrodzenie zasadnicze tak, aby na dzień 1 lipca 2019 r. uległa ona podwyższeniu z kwoty 3900 zł brutto do kwoty 4200 zł brutto.

Przedmiotowy projekt pozostawia bez zmian sposób obliczania podwyżki wynagrodzenia zasadniczego pracownika objętego zmienianą ustawą, co oznacza, że na dzień 1 lipca 2019 r. powinien on otrzymać podwyżkę obliczoną zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. c zmienianej ustawy. Podwyżka wynagrodzenia zasadniczego będzie zatem wówczas obliczona jako 20% kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym, obliczonym jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy, i kwoty 4200 zł brutto, a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika aktualnym na dzień 1 lipca 2019 r.

Projekt ustawy zawiera przepisy dostosowujące, zgodnie z którymi wprowadza się odrębne terminy na zawarcie porozumienia (lub zarządzenia, jeżeli porozumienie nie zostanie zawarte) o sposobie podwyższania na dzień 1 lipca 2019 r. wynagrodzeń zasadniczych w podmiocie leczniczym, w zakresie realizacji zmian wprowadzanych niniejszą ustawą, tj. ponownego obliczenia kwot podwyżek wynagrodzeń zasadniczych z uwzględnieniem kwoty 4200 zł brutto.

Bez zmian pozostaje sposób obliczania najniższego wynagrodzenia zasadniczego na dzień 1 lipca 2020 r. określony w art. 3 ust. 1 zmienianej ustawy. Najniższe wynagrodzenie zasadnicze stanowić będzie wówczas iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym ustalenie, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Proponowana nowelizacja ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. nie będzie skutkowałą przekazaniem podmiotom leczniczym w 2019 r. dodatkowych, ponad obecnie planowane, środków finansowych z budżetu państwa, jak również z Narodowego Funduszu Zdrowia. W przypadku pracowników objętych projektowaną zmianą ustawy, których pracodawcy (podmioty lecznicze) otrzymują środki finansowe z Narodowego Funduszu Zdrowia, koszty podwyżek powinny zostać sfinansowane przez pracodawców ze środków uzyskanych w ramach wzrastających przychodów i odpowiednio kosztów Narodowego Funduszu Zdrowia.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji spowoduje konieczność podwyższenia wynagrodzeń tej grupy pracowników objętych nowelizacją, których wynagrodzenia są niższe niż najniższe wynagrodzenia określone w ustawie. Sytuacja mikro-, małych i średnich

przedsiębiorstw nie będzie przy tym inna niż pozostałych podmiotów leczniczych. Przedmiotowe zmiany mają spowodować wzrost zainteresowania podjęciem pracy w tych przedsiębiorstwach, poprawę warunków płacowych pracowników objętych projektowanymi zmianami, wzrost konkurencyjności zatrudnienia pracowniczego w stosunku do zatrudnienia na podstawie umów cywilnoprawnych, zmniejszenie dysproporcji między poziomami wynagrodzeń poszczególnych grup zawodowych, a w efekcie długofalowym także poprawę jakości i dostępności udzielanych świadczeń oraz wzrost bezpieczeństwa zdrowotnego w podmiotach leczniczych.

Nie istnieją alternatywne środki w stosunku do projektowanej ustawy umożliwiające osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Zdrowia</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Józefa Szczurek-Żelazko – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Jakub Bydłoń – Dyrektor Departamentu Dialogu Społecznego w Ministerstwie Zdrowia, tel. 22 63 49 848</p>	<p>Data sporządzenia 5.07.2019 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac RM: UD555</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. poz. 1473 oraz z 2018 r. poz. 1942), zwanej dalej „ustawą z dnia 8 czerwca 2017 r.”, wynagrodzenia zasadnicze pracowników podmiotów leczniczych, którzy są objęci jej zakresem podmiotowym, na dzień 1 lipca 2019 r. należy podwyższyć co najmniej o 20% kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym dla 2019 r. docelowym wynagrodzeniem zasadniczym a faktycznym wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika należnym na ten dzień (art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. c ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r.).

Natomiast, zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r., do dnia 31 grudnia 2019 r. docelowe najniższe wynagrodzenie zasadnicze pracowników objętych tą ustawą ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do tej ustawy i kwoty 3900 zł brutto.

Mimo że ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. spowodowała już istotny wzrost wynagrodzeń pracowników objętych jej działaniem, w dalszym ciągu poziom zarobków jest przez część przedstawicieli pracowników sektora ochrony zdrowia uważany za zbyt niski.

Z przeprowadzonej w lutym 2019 r. na zlecenie Ministra Zdrowia ankiety wynikają następujące dane (stan na miesiąc styczeń 2019 r.):

Lp.	Grupy zawodowe wskazane w załączniku do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. (według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku)	Aktualne na miesiąc styczeń 2019 r. faktyczne wynagrodzenie zasadnicze brutto – średnia dla wszystkich pracowników w w danej grupie zawodowej	Aktualne na miesiąc styczeń 2019 r. faktyczne wynagrodzenie zasadnicze brutto – średnia dla osób, których wynagrodzenia są niższe niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze obliczone na dzień 1.07.2019 r. w sposób wskazany w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r.	Najniższe wynagrodzenie zasadnicze obliczone na dzień 1 lipca 2019 r. na podstawie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. (kwota bazowa 3900 zł)	Szacunkowa liczba osób otrzymujących niższe wynagrodzenie zasadnicze od najniższego wynagrodzenia zasadniczego obliczonego na dzień 1 lipca 2019 r. na podstawie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. (kwota bazowa 3900 zł)	Najniższe wynagrodzenie zasadnicze obliczone na dzień 1 lipca 2019 r. na podstawie ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. zmienionej zgodnie z przedmiotowym projektem (kwota bazowa 4200 zł)	Szacunkowa liczba osób otrzymujących niższe wynagrodzenie zasadnicze od najniższego wynagrodzenia zasadniczego obliczonego na dzień 1 lipca 2019 r. na podstawie ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. zmienionej zgodnie z przedmiotowym projektem (kwota bazowa 4200 zł)
1	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację drugiego stopnia lub tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny	7044	4292	4953	2915	5334	4290
2	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację pierwszego stopnia w określonej dziedzinie medycyny	6090	3765	4563	838	4914	1160

3	Lekarz albo lekarz dentysta, bez specjalizacji	4842	3521	4095	2234	4410	2956
4	Lekarz stażysta albo lekarz dentysta stażysta	2249	2249	2847	5589	3066	5589
5	Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-4, wymagający wyższego wykształcenia i specjalizacji	3065	2815	4095	7936	4410	8434
6	Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-5 albo pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik wykonujący zawód medyczny, wymagający wyższego wykształcenia, bez specjalizacji	3553	2256	2847	18473	3066	21778
7	Pielęgniarka z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym magister położnictwa, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia	4585	3678	4095	3504	4410	6700

8	Pielęgniarka albo położna, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, albo pielęgniarka z tytułem zawodowym magister pielęgniarstwa albo położna z tytułem zawodowym magister położnictwa	4164	2392	2847	615	3066	1352
9	Pielęgniarka albo położna inna niż określona w lp. 7 i 8, która nie posiada tytułu specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia	3506	1916	2496	1101	2688	1619
10	Fizjoterapeuta albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1–9 albo pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik wykonujący zawód medyczny, wymagający średniego wykształcenia	2603	2040	2496	75704	2688	94185
11	Pracownik działalności podstawowej, inny niż pracownik wykonujący zawód medyczny, inny niż określony w lp. 6 i 10	2116	1977	2262	11591	2436	13602

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy służy realizacji systemowego rozwiązania prawnego zmierzającego do stopniowej poprawy warunków płacowych pracowników podmiotów leczniczych oraz niwelowania dysproporcji w zakresie poziomu wynagrodzeń

zasadniczych grup pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Celem projektu ustawy jest podwyższenie poziomu najniższych wynagrodzeń zasadniczych, do osiągnięcia których zmierzają podwyżki wynagrodzeń zasadniczych w 2019 r., przez zmianę wysokości tzw. kwoty bazowej, na podstawie której oblicza się najniższe wynagrodzenie zasadnicze. Kwota ta na dzień 1 lipca 2019 r. uległaby podwyższeniu z obecnej kwoty 3900 zł brutto do kwoty 4200 zł brutto. Zmiana ta spowodowałaby przyspieszenie tempa podnoszenia wynagrodzeń zasadniczych i osiągania przez pracowników docelowych, określonych w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r., najniższych wynagrodzeń zasadniczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty lecznicze	Okolo 21 978 podmiotów	Rejestr podmiotów wykonujących działalność leczniczą	Przedmiotowe zmiany spowodują przyspieszenie tempa podnoszenia przez podmioty lecznicze wynagrodzeń zasadniczych zatrudnionych w tych podmiotach pracowników, którzy są objęci działaniem ustawy.
Pracownicy, w rozumieniu zmienianej ustawy	Okolo 478 tys. osób	Szacunki własne	Przedmiotowe zmiany wpłyną bezpośrednio na sytuację pracowników objętych ustawą, których wynagrodzenia zasadnicze będą niższe niż najniższe wynagrodzenia zasadnicze po wprowadzeniu przedmiotowych zmian. Zmiana ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. spowoduje szybsze podwyższanie wysokości poziomu wynagrodzeń zasadniczych pracowników podmiotów leczniczych, w ten sposób, że w okresie 1 lipca 2019 r. do 1 lipca 2020 r. przy obliczeniu poziomu najniższego wynagrodzenia zasadniczego używana będzie kwota 4200 zł brutto zamiast kwoty 3900 zł brutto, jak obecnie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem pre-konsultacji. Był natomiast dyskutowany z udziałem partnerów społecznych w trakcie prac ciał dialogu trójstronnego (Rada Dialogu Społecznego, branżowy Trójstronny Zespół ds. Ochrony Zdrowia).

Zmiana dotyczy sposobu obliczania najniższego wynagrodzenia zasadniczego w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. c zmienianej ustawy na dzień 1 lipca 2019 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny oraz pracownika działalności podstawowej, innego niż pracownik wykonujący zawód medyczny, podwyższa się co najmniej o 20% kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika. Celem projektu jest zmiana wysokości tzw. kwoty bazowej, na podstawie której oblicza się najniższe wynagrodzenie zasadnicze, tak aby na dzień 1 lipca 2019 r. uległa ona podwyższeniu z obecnej kwoty 3900 zł brutto do kwoty 4200 zł brutto. Z tego względu – z uwagi na pilność projektu ustawy – jest zasadnym odstąpienie od procesu konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0–10)</i>
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Projekt ustawy spowoduje zwiększenie wydatków ponoszonych przez podmioty lecznicze, które zatrudniają pracowników objętych zakresem projektowanej nowelizacji za wynagrodzeniem niższym niż określone w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. zmienionej niniejszą nowelizacją.</p> <p>Skutki finansowe przedmiotowej regulacji dla budżetu państwa będą finansowane w ramach limitu wydatków określonego corocznie w ustawie budżetowej we właściwych częściach budżetowych. Corocznie limit wydatków na wynagrodzenia i pochodne dla właściwych dysponentów części powinien być odpowiednio dostosowany przez Ministra Finansów i uwzględniać skutki finansowe wynikające ze zmian przedmiotowej ustawy – zgodnie z propozycjami przekazanymi przez właściwych dysponentów.</p> <p>W przypadku pracowników objętych projektowaną ustawą, których pracodawcy (podmioty lecznicze) otrzymują środki finansowe z Narodowego Funduszu Zdrowia, koszty podwyżek powinny zostać sfinansowane przez pracodawców ze środków uzyskanych w ramach wzrastających przychodów i odpowiednio kosztów Narodowego Funduszu Zdrowia. Pomimo faktu, że – jak niżej wskazano – zmieniana ustawa jest regulacją o charakterze analogicznym do ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177), co powoduje, że nie powinna stanowić podstawy do dochodzenia przez podmioty lecznicze roszczeń o przekazywanie środków na sfinansowanie podwyżek wynagrodzeń pracowników podmiotów leczniczych wobec corocznie podnoszonego poziomu wynagrodzenia minimalnego, to jej wdrożenie i sfinansowanie odbędzie się w ramach dodatkowych środków finansowych przekazywanych do świadczeniodawców w związku dokonanymi już przez NFZ w 2019 r. podwyżkami wyceny świadczeń.</p> <p>W przypadku podmiotów leczniczych sektora prywatnego, które nie są świadczeniodawcami, podwyżki będą finansowane ze środków własnych tych podmiotów, w tym ewentualnie ze zwiększonych przychodów wynikających na przykład z podwyższenia cen usług lub pakietów medycznych.</p>
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Szacuje się, że wejście w życie ustawy może ponadto spowodować wydatki, które obrazują poniższe tabele:

– w ujęciu narastającym (w mln zł):

Wszystkie podmioty lecznicze	od 01.07.2019 r.	2020 r.	2021 r.
Szacunkowy koszt ustawy w jej obecnym brzmieniu	133	676	1 490
Szacunkowy koszt ustawy w jej obecnym brzmieniu powiększony o koszty podwyższenia kwoty bazowej od 1 lipca 2019 r. z 3900 zł do 4200 zł	231	861	1 651
Różnica pomiędzy szacunkowym kosztem ustawy w jej obecnym brzmieniu powiększonym o koszty podwyższenia kwoty bazowej od 1 lipca 2019 r. z 3900 zł do 4200 zł a szacunkowym kosztem ustawy w jej obecnym brzmieniu	97	184	161

– w ujęciu rok do roku (w mln zł):

Wszystkie podmioty lecznicze	od 01.07.2019 r.	2020 r.	2021 r.
Szacunkowy koszt ustawy w jej obecnym brzmieniu	133	543	813
Szacunkowy koszt ustawy w jej obecnym brzmieniu powiększony o koszty podwyższenia kwoty bazowej od 1 lipca 2019 r. z 3900 zł do 4200 zł	231	631	790

Powyższe obliczenia zostały opracowane na podstawie informacji przekazanych przez podmioty lecznicze zatrudniające w sumie 98 554 pracowników działalności podstawowej (co daje 92 288 pełnych etatów). Dane dotyczyły poziomu wynagrodzeń osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych według stanu na styczeń 2019 r.

Dane, na podstawie których szacowano koszt wdrożenia przedmiotowej nowelizacji, uwzględniają więc już „regulacje podwyżkowe” skierowane do lekarzy specjalistów (podwyższenie wynagrodzenia zasadniczego do kwoty 6750 zł w zamian za zobowiązanie lekarza ze specjalizacją do pracy u jednego świadczeniodawcy) oraz pielęgniarek i położnych (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1146, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 14 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 1628)).

Wskazane wyżej wydatki skalkulowane zostały przy założeniu, że koszty podwyżek wynagrodzeń pielęgniarek i położnych częściowo zostaną pokryte środkami na podwyżki wynagrodzeń ww. grupy zawodowej przeznaczonymi na realizację przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, z późn. zm.). Łącznie skutek finansowy podwyżek wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, przypadający na jedną pielęgniarkę/położną, to kwota 1600 zł brutto z kosztami pracodawcy (4 x 400 zł), z której pielęgniarki i położne muszą otrzymać na dzień 1 lipca 2019 r. podwyżkę wynagrodzenia zasadniczego w kwocie 1200 zł brutto.

Koszty podwyżek wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w finansowanych z budżetu państwa podmiotach leczniczych podległych i nadzorowanych przez Ministra Zdrowia pochodzą będą ze środków, które podmioty te otrzymują z budżetu państwa z części 46 – Zdrowie, a koszty podwyższenia wynagrodzeń pracowników wojewódzkich i powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, jak również koszty podwyższania wynagrodzeń pracowników zespołów ratownictwa medycznego, zostaną pokryte z posiadanych przez te jednostki środków z części 85 – Wojewodowie.

Koszty wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy w zakresie wzrostu wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w finansowanych z budżetu państwa podmiotach leczniczych dla osób pozbawionych wolności zostaną pokryte w ramach środków planowanych w części 37 – Sprawiedliwość.

Koszty wynikające z wejścia w życie przedmiotowej ustawy w zakresie wzrostu wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w finansowanych z budżetu państwa jednostkach podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz w Straży Granicznej zostaną pokryte ze środków zaplanowanych w części 42 – Sprawy wewnętrzne.

Wydatki związane ze wzrostem wynagrodzeń w finansowanych z budżetu państwa w podmiotach leczniczych, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, zostaną sfinansowane w ramach wydatków obronnych wskazanych w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 37, z późn. zm.).

Wydatki związane ze wzrostem wynagrodzeń w finansowanych z budżetu państwa podmiotach leczniczych, dla których podmiotem tworzącym jest Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, finansowane będą ze środków otrzymywanych przez te jednostki z części 57 – Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Obliczenia skutków finansowych obejmują wzrosty wynagrodzeń zasadniczych oraz skutek w postaci podwyższenia pochodnych od wynagrodzeń (dodatkowych składników wynagrodzeń wypłacanych pracownikom) – w wymiarze stanowiącym całkowity koszt pracodawcy, zatem wraz ze składkami finansowanymi przez pracownika i pracodawcę oraz zaliczką na podatek dochodowy.

Do obliczeń przyjęto dane z informacji przekazanych przez podmioty lecznicze dotyczące średnich wysokości wynagrodzeń w wybranych grupach zawodowych oraz informacji CSIOZ, dotyczących liczby osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych.

Na potrzeby obliczeń wydatków wskazanych w powyższej tabeli dla wszystkich podmiotów leczniczych, w 2019 r. przyjęto, zgodnie z przepisami projektu ustawy, najniższe wynagrodzenia zasadnicze obliczone na podstawie kwoty bazowej w kwocie 4200 zł. W latach 2020 i 2021 do obliczenia najniższego wynagrodzenia zasadniczego przyjęto prognozy wysokości przeciętnego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej odpowiednio w latach 2019 i 2020 zawarte w załączniku do *Wytucznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw – aktualizacja maj 2019 r.* opublikowanych przez Ministra Finansów na stronie <http://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow>.

Projekt ustawy nie ustala wysokości wynagrodzeń niektórych pracowników podmiotów leczniczych, a określa jedynie najniższą prawnie dopuszczalną wysokość wynagrodzenia zasadniczego tych pracowników. Zawiera on przepisy o charakterze gwarancyjnym, dotyczące wszystkich podmiotów leczniczych niezależnie od źródła finansowania – tym samym stanowi regulację analogiczną do ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177), z tą tylko różnicą, że przedmiotowy projekt reguluje poziom najniższego wynagrodzenia zasadniczego określonej „sektorowo” grupy osób – pracowników wykonujących zawody medyczne w podmiotach leczniczych.

Projektowana ustawa – tak samo jak ustawa z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę – nie wskazuje źródła finansowania podwyżek wynagrodzeń pracowników zarabiających poniżej minimalnego poziomu określonego w ustawie. Zatem tak jak w przypadku ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, projektowana ustawa również nie powinna stanowić podstawy do dochodzenia przez podmioty lecznicze roszczeń o przekazywanie środków na sfinansowanie podwyżek wynagrodzeń pracowników podmiotów leczniczych wobec corocznie podnoszonego poziomu wynagrodzenia minimalnego.

Należy przyjąć, że przedmiotowa nowelizacja, podobnie jak i zmieniana ustawa, największy skutek wywierać będzie na pracodawców (podmioty lecznicze) działających w regionach charakteryzujących się najniższymi średnimi poziomami wynagrodzeń. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego opublikowanymi w publikacji „Zatrudnienie i wynagrodzenia w gospodarce narodowej w I kwartale 2019 r.” najniższe wartości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej są w województwie warmińsko-mazurskim, podkarpackim, świętokrzyskim, kujawsko-pomorskim i lubuskim. Jednocześnie należy zastrzec, że z uwagi na duże zróżnicowanie wysokości wynagrodzeń pracowników pomiędzy poszczególnymi podmiotami leczniczymi, jak i w ramach jednego podmiotu pomiędzy grupami pracowników określonymi w załączniku do ustawy wynikającymi np. z potrzeby pozyskiwania przez podmioty lecznicze „deficytowych” w danym regionie pracowników, utrudnione jest zhierarchizowanie grup podmiotów ewentualnie szczególnie obciążonych wprowadzeniem regulacji, zarówno w ujęciu geograficznym, jak i w ujęciu uwzględniającym podmioty tworzące.

Łączna kwota powodowanych przedmiotową nowelizacją dodatkowych wydatków podmiotów leczniczych finansowanych z budżetu państwa od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. wynosić będzie 11 104 171 zł.

W roku 2019 wynikające z ustawy skutki finansowe dla dysponentów części budżetowych

zostaną wydatkowane z rezerwy celowej w maksymalnej wysokości 11 104 171 zł. Natomiast skutki ustawy w latach kolejnych zostaną sfinansowane w ramach limitów wydatków na wynagrodzenia.

Na tę kwotę składają się następujące wydatki:

- 1) podmioty lecznicze podległe lub nadzorowane przez Ministra Zdrowia oraz wojewodów: 9 640 000 zł;
- 2) Przychodnia Lekarska Służby Zagranicznej (MSZ): 15 300 zł;
- 3) podmioty lecznicze, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej: 82 355 zł;
- 4) Straż Graniczna (MSWiA): 13 685 zł;
- 5) podmioty lecznicze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego: 13 264 zł;
- 6) podmioty lecznicze, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Sprawiedliwości: 1 339 567 zł.

Powyższe dane pochodzą od ww. podmiotów, które, na wniosek Ministra Zdrowia, dokonały kalkulacji przewidywanych kosztów projektowanej zmiany ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. w 2019 r., przyjmując dokonanie zmiany kwoty bazowej służącej do obliczenia najniższego wynagrodzenia zasadniczego z obecnie ustalonej w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. kwoty 3900 zł brutto na kwotę 4200 zł brutto. Jednostki na potrzeby przedmiotowych obliczeń miały uwzględnić nie tylko koszt podwyższenia wynagrodzeń zasadniczych, ale również skutek w postaci podwyższenia pochodnych od wynagrodzeń (dodatkowych składników wynagrodzeń wypłacanych pracownikom) oraz kosztów pracodawców wynikających z tych podwyżek.

Wyliczenie nie dotyczy podmiotów leczniczych finansowanych z innych źródeł niż budżet państwa, w szczególności działających w formie samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, zwanych dalej „spzoz”, pokrywających koszty swojej działalności wyłącznie ze środków własnych.

W obliczeniach nie uwzględniono ewentualnych wydatków podmiotów tworzących spzoz, ponieważ zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190, z późn. zm.), spzoz pokrywa z posiadanych środków i uzyskiwanych przychodów koszty działalności i reguluje zobowiązania. W szczególności podkreślenia wymaga, że jednostka samorządu terytorialnego nie ma podstaw prawnych do przekazywania środków finansowych z przeznaczeniem na finansowanie wynagrodzeń osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych, dla których jest podmiotem tworzącym.

Wejście w życie projektowanej ustawy może spowodować jedynie pośredni wpływ na sytuację finansową podmiotów tworzących spzoz, wynikający z ewentualnych przesunięć środków finansowych w planach finansowych poszczególnych podmiotów leczniczych, jednakże oszacowanie tak daleko idących hipotetycznych skutków jest niemożliwe. Jednocześnie, zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, podmiot tworzący pokrywa stratę netto spzoz za rok obrotowy, w kwocie, jaka nie może być pokryta przez ten spzoz.

Ponadto wejście w życie ustawy spowoduje skutki związane z podwyższeniem wydatków na finansowanie staży i specjalizacji lekarzy i lekarzy dentyków o ok. 5,2 mln zł, które zostaną sfinansowane w ramach środków zaplanowanych na to zadanie w planie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2019 r. (skutki finansowe związane z proponowaną regulacją zostaną sfinansowane w ramach kwoty 2.243.053 tys. zł ujętej w planie finansowym FGSP na 2019 r. na realizację staży i specjalizacji medycznych i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki w mln zł (narastająco)

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa	52,81	100,44	87,72	27,36	27,36	27,36	459,90

	domowe						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedmiotowe zmiany mają spowodować poprawę warunków płacowych pracowników objętych projektowanymi zmianami, przez szybsze podwyższanie wysokości poziomu wynagrodzeń zasadniczych pracowników podmiotów leczniczych.					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowe zmiany mają spowodować poprawę warunków płacowych pracowników objętych projektowanymi zmianami, przez szybsze podwyższanie wysokości poziomu wynagrodzeń zasadniczych pracowników podmiotów leczniczych.					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Wprowadzenie projektowanych regulacji spowoduje poprawę warunków płacowych pracowników objętych projektowanymi zmianami, przez szybsze podwyższanie wysokości poziomu wynagrodzeń zasadniczych pracowników podmiotów leczniczych, co spowoduje wzrost zarobków ww. pracowników, a co za tym idzie, również poprawę sytuacji ekonomicznej i społecznej ich rodzin. Powyższe odnosi się również do osób niepełnosprawnych oraz starszych.					
Niemierzalne	Konkurencyjność gospodarki	Brak wpływu.					

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Podwyższenie poziomu wynagrodzeń osób objętych projektowaną ustawą będzie miało wpływ na funkcjonowanie tych podmiotów, które w strukturze zatrudnienia mają duży udział osób, których wynagrodzenie zasadnicze statuuje się na poziomie niższym niż najniższe miesięczne wynagrodzenie zasadnicze, o którym mowa w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. Wpływ będzie szczególnie istotny w przypadkach, gdy wydatki na wynagrodzenia stanowią istotną część całkowitych kosztów danego przedsiębiorstwa, marże uzyskiwane przez przedsiębiorstwo są niskie, a struktura kosztów nie pozwala na oszczędności w innym obszarze niż koszty pracy. Niestety nie ma danych, które by pozwalały określić, w których podmiotach problem taki może wystąpić.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Podjęmowane działania mają przyspieszyć wzrost wynagrodzeń osób objętych projektowanymi zmianami, osiągających najniższe dochody, co w efekcie spowodować ma poprawę warunków płacowych tych pracowników i wzrost ich zadowolenia.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wzrost liczebności i poziomu wykształcenia kadry w podmiotach leczniczych powinien wpłynąć pozytywnie na jakość i dostępność świadczeń zdrowotnych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy zawiera przepisy dostosowujące, zgodnie z którymi wprowadza się odrębne terminy na zawarcie porozumienia (lub zarządzenia, jeżeli porozumienie nie zostanie zawarte) o sposobie podwyższania, na dzień 1 lipca 2019 r., wynagrodzeń zasadniczych w podmiocie leczniczym, w zakresie realizacji zmian wprowadzanych niniejszą ustawą. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. aktualizacja obowiązku dostosowania poziomu wynagrodzeń w podmiotach leczniczych do najniższego wynagrodzenia zasadniczego następować będzie corocznie na dzień 1 lipca – do dnia 31 grudnia 2021 r., z uwagi na coroczną zmianę wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu

Zmieniana ustawa zakłada, że docelowa wysokość minimalnego wynagrodzenia zasadniczego miałyby zostać osiągnięta do

dnia 31 grudnia 2021 r. Do dnia 30 czerwca 2020 r. kwota bazowa, stanowiąca podstawę do obliczania obowiązującego najniższego wynagrodzenia zasadniczego, miałyby wynosić, zgodnie z projektem ustawy, 4200 złotych brutto. Natomiast od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. kwotę bazową stanowić będzie przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gospodarce narodowej w poprzednim roku. Od dnia 1 stycznia 2022 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny nie będzie mogło być niższe niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustalone na dzień 31 grudnia 2021 r.

Określenie mierników rezultatu

Kontrolę wykonywania obowiązku podwyższania wynagrodzeń zgodnie z przepisami zmienianej ustawy sprawować mają podmioty tworzące podmiotów leczniczych niebędących przedsiębiorcami oraz Państwowa Inspekcja Pracy.

Jednocześnie Ministerstwo Zdrowia będzie badać poziom wynagrodzeń przez systematyczne przeprowadzanie ankiet wynagrodzeniowych i analizę ich wyników. Analizie poddawany będzie również poziom zatrudnienia w podmiotach leczniczych oraz tendencja zmian w liczbie osób kształcących się w zawodach medycznych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Warszawa, 8 lipca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.932.2019 / 6 / as

dot.: RM-10-109-19 z 08.07.2019 r.

Pan Tomasz Szczegielniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Sekretarzu,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Łukasz Szumowski
Minister Zdrowia